

sudku zvláštního oddělení okresního soudu pro spory pracovní. Na řízení v pracovních sporech projednávaných před řádnými okresními soudy v místech, kde nejsou v činnosti ani pracovní soudy ani zvláštní oddělení okresních soudů pro spory pracovní, se výjimečný předpis § 29 zákona nevztahuje, neboť § 42 téhož zákona, jehož ustanovení jest tu rozhodující, nestanoví jiné odchylky od obecných předpisů civilního řádu soudního kromě předpisu druhé věty § 42, jenž se týká místní příslušnosti okresních soudů, o níž platí v těchto případech ustanovení § 3. Ve všech ostatních směrech platí pro řádné okresní soudy i v případě § 42 zákona čís. 131/1931 sb. z. a n. obecné předpisy civilních soudních řádů (srov. též výnos ministerstva spravedlnosti ze dne 27. dubna 1932 čís. 20.284, uveřejněný ve Věstníku min. sprav. čís. 5 z roku 1932 na str. 88), tedy také předpis § 464 c. ř. s. o 14denní lhůtě odvolací. Toto stanovisko zaujal nejvyšší soud v podstatě již v rozh. čís. 12.239 sb. z. a n. a nemá příčiny, by se od něho v tomto případě odchýlil.

Čís. 13343.

Zatížení na běžném účtě (oznámení dlužníkovi o tom) jako jednostranné jednání nebo jednostranný projev vůle jest právní skutečností, jež nemůže býti předmětem žaloby určovací podle § 228 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 2. března 1934, Rv II 525/32.)

Firma D. a K., společnost s r. o., Josef D. a Cyril K. domáhali se na žalované bance, by bylo zjištěno, že zatížení běžného účtu firmy D. a K., spol. s r. o. u žalované strany 61.817 Kč pokud se týče 56.472 Kč za převod pohledávky firmy O. a spol. není po právu. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby, odvolací soud žalobu zamítl. Důvody: Z toho, že si strana žalovaná zapsala pohledávku postoupenou jí firmou O. a spol. na běžném účtě firmy D. a K., spol. s r. o., anebo že pro tuto pohledávku otevřela účet zvláštní, nevzniklo pro žalovanou stranu žádné právo a pro žalující stranu žádný závazek. Způsob, jak se vedou obchodní knihy a jak se v nich zapisují pohledávky vzniklé obchodníku proti jeho spolukontrahentům, jest se stanoviska právního nerozhodný. Ohledně vedení knih obchodních není vůbec přesné, strany zavazující normy právní, takže si každý obchodník může vésti knihy jak chce, i kdyby se to přičilo zvyklosti obchodní a pravidlům řádného účetnictví, pokud jen obsah obchodních knih odpovídá předpisu čl. 28 obch. zák., při čemž nelze přezírat, že je mezi stranami nesporno, že pohledávka 57.412 Kč postoupená firmou O. a spol. žalované bance proti firmě D. a K., spol. s r. o., po právu jest. Proto nejde v souzeném případě o zjištění jsoucnosti nebo nejsoucnosti práva nebo právního poměru podle § 228 c. ř. s., žádá-li strana žalující, by bylo zjištěno, že zatížení běžného účtu firmy D. a K. u žalované strany pohledávkou postoupenou firmou O. a spol. není po právu, neboť z tohoto zatížení o sobě neplynou ještě důsledky, na jichž zjištění vlastně straně žalující záleží a jež přesně uvádí v odvolacím sdělení, totiž, že žalovaná strana není oprávněna použití záruk poskytnutých

žalující firmou a spolužalujícími společníky za pohledávku příslušející straně žalované z úvěru poskytnutého firmě D. a K. Jen na tomto posléz uvedeném zjištění má strana žalující právní zájem, nikoliv však na zjištění, zdali se zatížení běžného účtu stalo právem, či neprávem, nehledíc ani k tomu, že žalovaná strana prohlásila za sporu a před rozsudkem, že pohledávka postoupená firmou O. a spol. nespadá pod osobní záruku Josefa D-a a Cyrila K-a, takže tito v době vydání rozsudku již neměli právní zájem na navrženém zjištění. Žádost žalobní nevyhovuje tedy, jak již shora zmíněno, předpokladu § 228 c. ř. s., že lze žalovati jen o zjištění jsoucnosti nebo nejsoucnosti právního poměru nebo práva.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y :

Zatížení na běžném účtě, po případě příslušné oznámení dlužníkovi je jednostranné jednání nebo jednostranný projev vůle, tedy právní skutečnost, která však — mimo pravost listiny — nemůže býti předmětem žaloby určovací podle § 228 c. ř. s. Takovým jednostranným projevem vůle nevzniká ještě právní poměr, nepřistoupí-li k němu projev souhlasu dlužníkov, tím méně tedy, jestliže se dlužník proti takovému postupu ohradil a nesejde na tom, pokládá-li banka přes to svůj postup za správný. Na tom nic nemění ani okolnost, že jde o běžný účet, protože ani tam zápis v účtě nemá konstitutivního účinku, takže z příčiny pouhého zápisu, jemuž bylo odporováno, nemůže vzniknouti nárok z běžného účtu, jak míní dovolatelé.

Čís. 13344.

Nekalá soutěž (zákon ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n.).

Odporuje dobrým mravům soutěže (§ 1 zák.), bylo-li zákazníkovi místo objednaného zboží určité značky dáno zboží jiné s ujištěním, že to jest skutečně zboží žádané značky. Nevyžaduje se tu zvláštní úmysl soutěžitelský.

K zodpovědnosti zaměstnavatelově za činy zaměstnanců (§ 17 zák.) se nevyhledává, by jim je zaměstnavatel přikazoval.

(Rozh. ze dne 3. března 1934, Rv I 1034/32.)

Žalující firma B., továrna na oplatky v Karlových Varech, domáhala se na žalovaném majiteli hotelu, by pro budoucnost neprodával ve svém podniku oplatky jiné, než oplatky »B-ové«. **P r o c e s n í s o u d** p r v é s t o l i c e uznal podle žaloby. **D ů v o d y:** Soud vzal za prokázáno, že si Gertruda E-ová objednala v létě 1930 v hotelu žalovaného u vrchního číšníka »B-ovy oplatky«, že číšnice oplatky svědkyni přinesla a na otázku svědkyně, zda jsou to oplatky »B.«, odpověděla kladně. Cena oplatek byla velmi vysoká, oplatky nebyly dobré, a bylo zjištěno, že nešlo o oplatky »B.«, protože neměly obchodní vignetu ža-